

Udarbejdelse af en Plan, som tilfigter Anlæget af en permanent Befæstning om Kjøbenhavn. Altsaa, ethvert Forsøg paa at fhyde Sagen ind under den almindelige krigsministerielle Pligt til at være forberedt paa visse Krigs eventualiteter, gjælder ikke her længer. Det, der er Kjendsgjerningen, er, at der i Løbet af forrige Sommer er blevet endelig udarbejdet og tilsidst den 22de Februar i Fjor er givet Overslag over Planer til Gennemførelsen af en permanent Befæstning om Kjøbenhavn. Denne Kjendsgjerning kan ikke omstødes og kan ikke dækkes ved noget Hensyn til, hvad der eventuelt burde gøres i Tilfælde i Krig, thi nu ere vi inde paa et helt andet Omraade. Det er det, jeg beder ærede Medlemmer lægge Mærke til. Det er det Betegnende for, hvad der er udført sidst, og her har Regjeringen vel forberedt og efter fuldt Overlæg taget Beslutning i Tiden, medens Rigsdagen var samlet her, om at forberede den permanente Befæstning om Kjøbenhavn. Dette er Kjendsgjerningen.

Jeg skal til Slutning kun minde om en Udtalelse fra den ærede Krigsminister, nemlig denne, at han erklærede, at der kunde ikke for ham være Spørgsmaal om at ønske Rigsdagen indtaldt paany efter Slutningen af forrige Samling, thi han var personlig fuldt overbevist om, at han ingen Tilslutning fik fra Folkethinget til sine Planer. Hvorledes har da den ærede Minister troet at turde tage disse samme Beløb paa det, han selv kalder „forventet Tillægsbevilling“? Hvor paa støtter Ministeren sin Forventning om at kunne faae denne Bevilling?

Krigsministeren (Bahlson): Jeg skal kun gjøre nogle faa Bemærkninger til det, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgtreds (Wojfen) har udtalt. For det Første bebrejdede han mig stærkt den Maade, hvorpaa jeg havde talt; han mente, det var en eksempeløs Tiltale fra en Regjering. Jeg skal dertil blot bemærke, at naar man vil bedømme, hvad jeg har sagt, maa man erindre, at det kun egentligt var et Forsvar lige overfor Angreb, der komme frem ved enhver Leilighed her. Det maa dog, antager jeg, indrømmes, at man, naar man bliver stærkt angreben, ogsaa har Lov til at bruge kraftige Argumenter til sit Forsvar. At jeg, naar der ved næsten enhver Sag her peges hen paa mig som den Minister, der har gjort det og det, forsvaret mig og argumenteret kraftigt imod de Bemærkninger, der ere rettede mod mig, kan dog virkelig Ingen fortaente mig i. Naar det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgtreds (Wojfen)

mente, at jeg ikke behøvede at tro Noget med Hensyn til, hvad Resultat der kunde komme ud af Udvalgets Forhandlinger, da jeg kunde faae det at vide af mine Meningsfæller, vil jeg dog sige, at det er slet ikke sagt, jeg saadan gaar omkring og spørger dem derom. Og dertil skal jeg gjøre en anden Bemærkning, nemlig den, at det er dog bekjendt, at det bruges meget almindeligt i Udvalgene, at de 2 Grupper — Høire og Venstre — i alt Fald gjælder det for Venstres Bedkommende — have specielle Møder, i hvilke de lægge Planer om, hvad de ville gjøre; det kommer saa frem i Udvalget, og saa er det fremme som Gruppens Mening, og denne Mening kunde jeg ikke tidsnok lære at kjende af mine Meningsfæller, som vare i Udvalget. Det ærede Medlem søgte dernæst at slaa Noget fast med Hensyn til, hvad der er udført, og der giver jeg ham ganske Ret i, at det er ikke Noget, der kan gaa ind under Kategorien af „det, der skulde gøres, naar der kom Krig“; jeg har selv udtrykkelig protesteret imod, første Gang det kom frem, at man vilde benævne det som saadant. Naar det ærede Medlem dernæst talte om, at jeg vilde fhyde mig ind under en krigsministeriel Pligt til at have de Planer i Beredskab i Krigsministeriet, som skulde bruges i Krigstid, da skal jeg gjentage det. Jeg har sagt, det var Krigsministerens Pligt at have Forsvarsplaner, som fulgte med Tiden, udarbejdede i Krigsministeriet til at bruges ved forskellige Leiligheder, og det var som Resultat af denne Pligt for mig, at jeg havde fremtaldt det Overslag, som den 22de Februar kom frem. Det var imidlertid slet ikke afgjort, at det skulde bruges dertil; det kunde f. Ex. ogsaa bruges som Led i en fuldstændig permanent Befæstning, der var forelagt under en anden Form. Jeg skal tillige oplyse, at denne Sum af 8 Millioner Krøner har sin bestemte Betydning. Naar den sædvanlige Ordfører for Tillægsbevillingsloven her i Thinget ved 1ste Behandling nævnedes, at der var slet ingen Forbindelse mellem dette Forslag og det, der var forelagt Rigsdagen, idet der stod: „Det første Aar 1,304,000 Kr.“, da tror jeg, han tager feil deri; thi han overser, at det, der nu udføres, er, hvad der skulde gøres i 2 Aar, og i de første 2 Aar var der i det Forslag, som var forelagt Rigsdagen, kalkuleret, at der skulde bruges 9,900,000 Kr., nemlig saa vidt jeg huffer 3,400,000 Kr. det ene Aar og 6,500,000 Kr. det andet Aar, hvilket netop er den Sum, som har været veiledende for mig med Hensyn til disse 8 Millioner, idet der til disse 8 Millioner